

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **Ing. L. P.**
bytem U V. 2051/7, X Š.
zastoupený advokátem Mgr. Markem Svojanovským
sídlem Dvorek 16, 798 57 Laškov

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2017, č. j. KUOK 79798/2017, ve věci
přestupku,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, citovaného v záhlaví, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Šternberk (dále jen „městský úřad“) ze dne 4. 5. 2017, č. j. MEST 58622/2017. Rozhodnutím městského úřadu byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. 6. 2017. Žalobce v rozporu s § 10 zákona o silničním provozu jakožto provozovatel motorového vozidla RZ X nezajistil, aby při užití vozidla

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Konkrétně se deliktu dopustil žalobce tím, že dne 3. 8. 2016 v 11.55 h nezjištěný řidič v obci Šternberk na ulici Olomoucká ve směru na centrum obce, detektor 1 (GPS: 49° 42.8329N 017°17.4171E) při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích na 50 km/h. V měřeném úseku byla předmětnému vozidlu prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích naměřena rychlost 65 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h byla tedy jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 62 km/h, což je o 12 km/h více než rychlost dovolená. Tím nezjištěný řidič uvedeného vozidla spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Za to mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a paušální náhrada nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobce v žalobě potvrdil, že je provozovatelem předmětného vozidla, které na základě smlouvy o svěřeni vozidla užívají třetí osoby. V inkriminované době vozidlo žalobce svěřil osobě blízké. Žalobce jakožto provozovatel učinil vše, co po něm je možné ze strany provozovatele a zákona požadovat, a to i při znalosti judikatury správních soudů a zákonné úpravy. Argumentací týkající se osoby blízké se v tomto soudním řízení žalobce nechce zabývat, jelikož i kdyby provozovatel porušil povinnosti podle § 10 zákona o silničním provozu, tak správní orgány obou stupňů neprokázaly, že by jakákoliv rychlost byla překročena. Měření bylo provedeno nezákonně a nemůže být podkladem pro výrok o vině.
3. Žalobce namítl, že měření proběhlo v rozporu s § 79a zákona o silničním provozu a odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2014, č. j. 9 As 185/2014-27. V tomto rozsudku bylo připuštěno v obecné rovině, aby instalaci a nastavení měřicích zařízení prováděl externí subjekt. Nikoliv však za situace, kdy je tento subjekt současně hmotně zainteresován na výsledcích měření stacionárního zařízení a průběhu přestupkového řízení. Pochybnosti o zákonnosti celého přestupkového řízení vzbuzuje široká míra participace pronajímatele na vedení přestupkového řízení a na vymáhání uložených pokut. Proto byl žalobce přesvědčen, že externí soukromý subjekt profituje na vybírání pokut přesně tak, jak o tom hovoří citovaný judikát.
4. Podle žalobce správní orgány citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nesprávně vyložily a poukázaly na to, že změnou ceny nájemného v článku IX odst. 2 položka 2 došlo k tomu, že bylo nájemné upraveno tak, aby neodporovalo výše uvedenému judikátu. Položka č. 1 tedy zůstává nezměněna. V položce č. 1 je uvedeno, že konstantní měsíční nájemné za pronájem přístroje je 99 100 Kč. Druhá položka dle dodatku č. 2 ke smlouvě o nájmu zařízení nyní nově říká, že vedle nájemného dle položky č. 1 ve výši 99 100 Kč měsíčně, náleží pronajímateli částka 65 Kč za každý zaznamenaný přestupek. Pohyblivá část nájemného je stanovena v závislosti na míře využití pronajatého zařízení pro měření okamžité rychlosti a souvisejícího postupného snižování hodnoty pronajatého zařízení vyjadřujícího opotřebení při jeho provozu a s tím spojenými náklady pronajímatele na související služby zajišťující funkčnost pronajatého zařízení takto: cena za 1 zaznamenaný přestupek odeslaný Městskou policií Šternberk Městskému úřadu Šternberk ke zpracování je 65 Kč. Město Šternberk se zavazuje zaslat vždy do pěti pracovních dnů od ukončení kalendářního měsíce počet výše uvedených přestupků společnosti M&T s. r. o.

5. Pokud se v druhé položce, v pohyblivé složce nájmu, hovoří *de facto* o tom, že druhá složka nájemného je stanovena s ohledem na měření, kdy bude docházet k opotřebení zařízení, tak si žalobce kladl otázku, proč takto město Šternberk dohodlo cenu nájemného a proč ji nestanovilo jako cenu fixní a pak by nemohl nic namítat. Je logické, že když něco pronajmu, tak musím počítat s tím, že předmět nájmu budu užívat. Proto jakási amortizace nebo jakási přírážka za užívání předmětu nájmu jde proti logice samotného nájmu. Z toho je zřejmé, že město Šternberk obchází zákon a umožňuje soukromému subjektu, aby profitoval z překračování rychlosti. Takové profitování je však v přímém rozporu se zákonem a naplňuje všechny znaky nezákonnosti, o níž hovoří Nejvyšší správní soud v citovaném rozhodnutí.
6. Žalobce dále odkázal na to, že dřívější rozhodnutí žalovaného sp. zn. KUOK/106732/2015/ODSH – SD/7471 ze dne 20. 1. 2016 dospělo k závěru o nezákonnosti měření. V tomto směru došlo tedy k odchýlení názoru žalovaného, aniž by svůj nový názor jakkoliv odůvodnil, a aniž by jeho nové rozhodnutí nezavánělo libovůlí. S odvoláním na zásadu *in dubio pro reo* je nutné vyslovit závěr o tom, že nebylo prokázáno, že by se žalobce čehokoliv dopustil.
7. Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** uvedl, že žalobní námitky jsou zcela totožné s námitkami odvolacími, se kterými se žalovaný řádně a v dostatečném rozsahu vypořádal v rozhodnutí napadeném žalobou. Na závěrech tam vyslovených nadále setrval. Podle žalovaného jsou žalobní námitky vyvráceny spisovým materiálem.
8. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
9. Soud ve vztahu k souzené věci zjistil **ze správního spisu** z oznámení o podezření ze spáchání přestupku jeho spáchání tak, jak je popsáno výše. Přílohou oznámení je fotografie z rychloměru s údaji o spáchání přestupku a platný ověřovací list rychloměru.
10. **Výzvou** ze dne 25. 8. 2016 byl provozovatel motorového vozidla (žalobce) vyzván k uhrazení určené částky ve výši 600 Kč.
11. Ve vyjádření ze dne 8. 9. 2016 vznesl žalobce námitky shodné jako v žalobě.
12. Podle **smlouvy** o nájmu zařízení a poskytnutí služeb s nájmem zařízení spojených **ze dne 13. 5. 2014**, uzavřené mezi společností M&T s. r. o. a městem Šternberk předmětem smlouvy je stanovení podmínek instalace a pronájmu zařízení pro stacionární měření okamžité rychlosti formou pronájmu a poskytnutí souvisejících služeb. Pronajímatel se zavázal pronajmout městu úplné a funkční zařízení včetně software pro zaznamenání a zpracování přestupků a to včetně řádného zaškolení. Pronajímatel byl dále povinen poskytovat městu služby související se zajišťováním nepřetržitého provozu zařízení, údržbou zařízení, jakož i další služby související s provozem podle smlouvy. Město bylo povinno spolupracovat, zejména co se týče koordinace zajištění právních a technických podmínek pro provedení dodávky a instalace zařízení tak, aby mohlo být dosaženo účelu smlouvy, jinak město Šternberk nese náklady marně, zbytečně či nesprávně vynaložené.
13. Podle článku V bodu 1 výběr konkrétního místa pro instalaci jednotlivých zařízení, stejně jako nastavení měřicích parametrů (tolerance), navrhuje město. Pronajímatel návrh

odsouhlasuje vzhledem k technickým možnostem zařízení a je povinen umístit zařízení na odsouhlasené místo a to včetně specifického software pro přenos obrazového záznamu a souvisejících dat na místo určené městem.

14. Podle článku V bodu 2 součástí dodávky jsou zabezpečení vypracování projektové dokumentace pro instalaci, realizace stavebních nosných konstrukcí, osazení staveb měřidly, včetně hardware a software pro přenos dat, instalace aplikace pro evidenci Správa archivace dopravních přestupků a propojení na spisovou službu a ekonomický systém zadavatele, aplikace telefonické a elektronické podpory, školení osob, údržba a aktualizace informačního systému a aplikačního systému, provoz, údržba a servis instalovaného hardware a software a pravidelné ověřování metrologické přesnosti použitých měřících zařízení, případné bezplatné vymáhání pravomocně udělených pokut v exekučním řízení.
15. Podle čl. V bodu 4 si město Šternberk vyhradilo právo na rozhodnutí o nastavení mezní hodnoty rychlosti projíždějícího vozidla, při jejímž překročení zařízení pořídí záznam. Město Šternberk bylo oprávněno kdykoliv změnit nastavenou mezní hodnotu, a to formou písemné výzvy ke změně mezní hodnoty rychlosti projíždějícího vozidla. Pronajímatel byl povinen tuto hodnotu změnit nejpozději do 10 pracovních dnů od doručení výzvy. Pronajímatel nebyl oprávněn dle vlastního rozhodnutí provést změnu této hodnoty.
16. Článek VI popisoval vlastnosti zařízení, článek VII podmínky instalace a článek VIII související služby (školení, nastavení systému, servis a bezplatné vymáhání pokut za překročení dovolené rychlosti).
17. Podle článku IX (cenové a platební podmínky) cena nájmu za užívání dvou pronajatých zařízení je součtem dvou položek. První položka je pevně stanovená konstantní měsíční výše nájmu dvou zařízení v průměrné výši 99 100 Kč plus DPH. Druhá položka je stanovena v závislosti na míře využití zařízení a s tím spojenými náklady na související služby tak, že za každý zaznamenaný přestupek cena činí 65 Kč (plus DPH).
18. Dne 25. 2. 2016 byl k citované smlouvě uzavřen **dodatek č. 2**. Podle nového článku II o účelu smlouvy je účelem této smlouvy vymezení práv a povinností nájemce i pronajímatele při instalaci a pronájmu stacionárního zařízení pro měření okamžité rychlosti, včetně software pro zaznamenání a zpracování přestupku, včetně řádného zaškolení a technické podpory spočívající v poskytování souvisejících služeb, zajišťujících funkčnost pronajatého zařízení po dobu trvání smlouvy.
19. V čl. III byl doplněn nový odstavec 2, který zněl: v souvislosti s rozsudkem Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 185/2014 ze dne 17. 12. 2014 a rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství sp. zn. KÚOK/106732/2015/ODSH – SD/7471 ze dne 20. 1. 2016, tímto smluvní strany prohlašují, že pronajímatel jako vlastník měřícího zařízení nemá zařízení při jeho nastavení a činnosti pod svým dohledem a svou činností vykonávanou podle této smlouvy, spočívající výhradně v údržbě a opravách zařízení za účelem zajištění jeho plné funkčnosti, nijak neparticipuje na úkonech měření, ani nijak nevystupuje v procesu správního řízení, na jehož konci je postih za přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Nejedná se proto o zapojení pronajímatele jako soukromé společnosti do výkonu veřejné správy. Pronajímatel nedostává úplatu za prokázané přestupky ani se nijak nepodílí na výnosu z pokut udělených v procesu přestupkového řízení ani na vymáhání uložených sankcí, a proto výkon přenesené působnosti správního orgánu není touto

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

smlouvu přenášén na pronajímatele jako na soukromoprávní subjekt. Samotné spouštění chodu automatizovaného záznamového systému, tj. vlastní měření rychlosti je plně a výhradně v kompetenci Městské policie Šternberk, která v rámci svých zákonných oprávnění měřicí zařízení spouští, měření provádí, vybrala místa pro stanovení měřených míst (za součinnosti ze strany Policie ČR), určila mezní hodnotu měření v tom kterém místě a je výhradně oprávněna nastavit (měnit) mezní hodnoty rychlosti projíždějícího vozidla, k čemuž je vybavena příslušnými nástroji, které zajišťují, že mezní hodnoty rychlosti je oprávněna nastavit pouze a prostřednictvím k tomu určených osob z řad Městské policie Šternberk, a to bez spolupůsobení pronajímatele, který k uvedenému nastavení není oprávněn a nemůže ho technicky provést. Vlastní měření probíhá bez zásahu lidského činitele, fungování měřicích zařízení je automatické a mimo rámec údržby a oprav sloužící k zajištění funkčnosti záznamového systému, prováděného podle této smlouvy pronajímatelem (viz článek VIII – související služby), nevyžaduje jakýkoliv zásah či obsluhu. Zajištění důkazních prostředků spočívající v měření rychlosti vozidel tudíž zůstávají výhradně předmětem činnosti Městské policie Šternberk a města Šternberk.

20. Článek V bod 1 nově zněl: výběr konkrétního místa pro instalaci jednotlivých zařízení, stejně jako nastavení měřicích parametrů (tolerance) provádí výhradně nájemce (ať již sám nebo prostřednictvím Městské policie Šternberk). Pronajímatel je povinen na výzvu nájemce umístit zařízení na místo určené nájemcem a to včetně specifického software pro přenos obrazového záznamu a souvisejících dat, je-li to možné vzhledem k technickým možnostem zařízení.
21. V článku V odst. 2 písm. a) byla zrušena poslední odrážka (poznámka soudu: případné bezplatné vymáhání pravomocně udělených pokut v exekučním řízení).
22. Článek V odst. 4 nově zněl: nájemce je výlučně oprávněn nastavit mezní hodnoty rychlosti projíždějícího vozidla, při jejímž překročení zařízení pořídí záznam. Nájemce je tak dle vlastního uvážení oprávněn kdykoliv změnit nastavenou mezní hodnotu rychlosti projíždějícího vozidla, samostatně a bez účasti pronajímatele, a to prostřednictvím Městské policie Šternberk, která má nástroje k tomu, aby k tomu určená osoba provedla změnu mezní hodnoty rychlosti projíždějícího vozidla.
23. Upřesněn byl článek VIII odst. 3 o prováděné údržbě a opravách. Zrušeno bylo v tomto článku bezplatné vymáhání udělených pokut. Článek IX odst. 2 začínající slovy „druhá položka je stanovena“ a končící slovy „ve výši 65 Kč“ byl zrušen a nahrazen tímto novým zněním: druhá položka je stanovena v závislosti na míře využití pronajatého zařízení pro měření okamžité rychlosti a souvisejícího postupného snižování hodnoty pronajatého zařízení vyjadřujícího opotřebení při jeho provozu a s tím spojenými náklady pronajímatele na související služby, zajišťující funkčnost pronajatého zařízení, takto: cena za 1 zaznamenaný přestupek odeslaný Městskou policií Šternberk Městskému úřadu Šternberk, odboru dopravy a silničního hospodářství, ke zpracování, je ve výši 65 Kč (šedesát pět korun českých). Město Šternberk se zavazuje zaslat vždy do pěti pracovních dnů od ukončeného kalendářního měsíce počet výše uvedených přestupků společnosti M&T s. r. o.
24. **Příkazem** ze dne 6. 2. 2017 byl žalobce uznán vinným ze spáchání výše citovaného správního deliktu a byla mu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. K zákonnosti získaných důkazů o deliktu městský úřad uvedl, že smlouva o pronájmu zařízení a její dodatek č. 2 byly použity v řízení jako podpůrný podklad pro rozhodnutí a nebyl prováděn důkaz

listinou, jelikož se jedná o listiny veřejně přístupné, které jsou každému volně přístupné v elektronické podobě na stránkách města Šternberk.

25. Městský úřad postupoval v souladu s § 79a zákona o silničním provozu a dále i v souladu se závěry relevantní judikatury, zejména v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 185/2014 ze dne 17. 12. 2014. Pochybnosti o zákonnosti měření rychlosti, které krajský úřad zmínil v předchozích řízeních v obdobných věcech, jsou dle názoru městského úřadu překonány modifikací smlouvy mezi městem Šternberk a pronajímatelem, a to dodatky č. 1 a č. 2, čímž se oproti dřívějšímu období změnil právní stav, ze kterého měření vychází a nelze již uplatňovat případnou analogii s dříve zrušenými rozhodnutími městského úřadu.
26. Dodatek č. 2 již reflektuje závěry Nejvyššího správního soudu optikou rozhodnutí žalovaného, přičemž byly modifikovány či odstraněny nedostatky ve smluvních ujednáních, byť by pouze hypoteticky zakládaly pochybnosti o legálnosti daného měření. Dodatek č. 2 zrušil ustanovení čl. VI odst. 4 a 5, jímž byla připuštěna možnost nastavení parametrů měření pronajímatelem, byť pouze za situace, kdy nájemce nedodá adekvátní parametry. Za účelem eliminace možného ovlivnění (parametrů) měření vlastníkem byl zcela nahrazen článek VIII odst. 3 novým zněním, který se zjevně zaměřuje na poskytnutí takových servisních a souvisejících služeb, jaké nemohou mít vliv na aktuální nastavení měřicího zařízení. Zcela bylo vypuštěno konstatování v článku VIII odst. 5 o připravenosti vlastníka zajistit pro nájemce bezplatné exekuční vymáhání pravomocně udělených pokut, ačkoliv toto jednání nemělo žádný přímý vliv na proces zaznamenávání jednání majícího znaky přestupku.
27. Nejistota ve výkladu pojmu „zaznamenaný přestupek“ byla důvodem, proč strany smlouvy přijaly dodatky. V případě, kdy se částka váže na přestupek odeslaný městskou policií městskému úřadu, nelze dovozovat jakoukoliv možnost pronajímatele ovlivnit, jaký počet přestupků bude městskou policií odeslán. Chybí zde tedy přímá zainteresovanost vlastníka na postihu řidičů (a také schopnost tento postih nijak ovlivnit), která v případě řešeném Nejvyšším správním soudem existovala v nepochybně výrazné míře, avšak v tomto případě nejpozději od nabytí účinnosti dodatku č. 2 absentuje. Druhá položka nájemného neodpovídá počtu pravomocně uložených pokut, není v žádné přímé či nepřímé úměře s výší částky vybrané na pokutách a nájemci zařízení se za její placení dostane protislužby ve formě údržby a technického zajištění. Tedy nemůže být nadále pochybností, zda třetí strany participují na pokutách ukládaných městským úřadem v rámci správní činnosti, když tomu tak evidentně není. Z dikce § 79a zákona o silničním provozu i ustáleného soudního výkladu vyplývá, že zařízení pro měření rychlosti musí být obsluhovaná subjektem k tomu oprávněným, kterým je Policie ČR nebo obecní policie. V daném případě se tak děje v souladu s požadavky zákona i výkladové praxe. Obsluhu zařízení a měření rychlosti provádí výhradně obecní (městská) policie. Změřením rychlosti a umístěním zařízení na jeho měření vyslovil souhlas i vlastník komunikace Ředitelství dálnic ČR, správa Olomouc, jakožto majetkový správce státní silnice I/46 souhlasem ze dne 14. 7. 2014 pod značkou IV-2868/14-Ba. Součinnost Policie ČR je dokladována „Schválením míst pro kontrolní měření rychlosti Městskou policií Šternberk“ sp. zn. KRPM-144549-2/ČJ-2015-140506. Samotné měření rychlosti je prováděno automatizovaným technickým prostředkem UnicamSPEED, přičemž jeho garantovaná přesnost odpovídající zákonným nárokům je dána ověřovacím listem Českého metrologického institutu č. 8012-OL-70415-15.

28. Vzhledem k dodatku č. 2 citované smlouvy vlastník již nemá (v negativním smyslu) vliv na nastavení zařízení a parametrů měření, ačkoliv instalaci měřicího zařízení nepochybně provedl (v minulosti), což výslovně připouští Nejvyšší správní soud v bodě 38 citovaného rozsudku. Aktuální znění smlouvy o nájmu, stejně jako samotný způsob provádění měření, je v souladu se zákonem a byly dodrženy zákonem stanovené požadavky na samotné spuštění takového měření, jež se pohybuje v rámci limitů nastíněných v rozsudku Nejvyššího správního soudu.
29. Dne 3. 3. 2017 vyrozuměl městský úřad žalobce o provedení důkazů mimo ústní jednání a možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním.
30. Žalobce k tomuto vyrozumění zaslal písemné vyjádření s argumentací obsaženou v žalobě a doložil v příloze smlouvu o nájmu zařízení s oběma dodatky č. 1 a 2.
31. Podle **dodatku č. 1** předmětné smlouvy byl změněn termín pro umístění a nastavení zařízení a zpřesnil technické vlastnosti informačního systému o automatickou kontrolu zákonných lhůt spojených s veškerými úkony řízení, umožnění dávkového způsobu ztotožňování provozovatelů vozidel za podmínky protiplnění objednatele – zajištění autorizovaného přístupu do centrálního registru vozidel a umožnění hromadného generování dokumentů, včetně jejich tisku. Dále byly upraveny cenové a platební podmínky pro mezidobí do uvedení do provozu.
32. Žalobce dále přiložil rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2016, č. j. KUOK 5968/2016, žádost o vydání souhlasu k používání stacionárních a přenosných měřičů rychlosti Městskou policií Šternberk pro rok 2016 Krajskému ředitelství Policie Olomouckého kraje ze dne 20. 11. 2015 a schválení míst pro kontrolní měření rychlosti Městskou policií Šternberk vydané Krajským ředitelstvím policie Olomouckého kraje ze dne 25. 11. 2015.
33. Dne 24. 3. 2017 městský úřad provedl dokazování listinami: fotodokumentací se záznamem rychlosti ze dne 3. 8. 2016, ověřovacím listem k rychloměru, ověření provozovatele vozidla v registru silničních vozidel, schválení míst pro kontrolní měření rychlosti Městskou policií Šternberk ze dne 25. 11. 2015 a žádost o vydání souhlasu k používání stacionárních a přenosných měřičů rychlosti Městskou policií Šternberk pro rok 2016 ze dne 20. 11. 2015.
34. **Rozhodnutím městského úřadu ze dne 4. 5. 2017** byl žalobce uznán vinným ze spáchání shora citovaného správního deliktu. K námitce nezákonnosti měření městský úřad uvedl k zájmu na vybrání co nejvíce peněz a bodu 36 shora citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu, že dodatkem č. 1 došlo ke změně a již nebylo podstatné, kolik bylo fakticky provedeno měření, ale kolik jich bylo fakticky oznámeno. Pochybnost o zainteresovanosti soukromého subjektu na postihu řidičů byla vyvrácena a právní stav se změnil uzavřením dodatku č. 2 k předmětné smlouvě. V tomto dodatku je druhá položka nájemného stanovena jako úhrada služeb, kterými jsou ze strany vlastníka prováděná údržba a technické zajištění chodu měřicích zařízení. Tato druhá položka neodpovídá počtu pravomocně uložených pokut a není v žádné přímé či nepřímé úměře s výší částky vybrané na pokutách a již zde nemůže být pochybnost, zda třetí strany participují na pokutách ukládaných městským úřadem v rámci správní činnosti. Pro soukromý subjekt je nadále irelevantní, kolik přestupků nebo správních deliktů bude následně postihováno nebo kolik bude na pokutách vybráno peněz. Tyto skutečnosti nadále nemají žádný vztah k druhé položce nájemného a soukromý subjekt není na výsledku měření hmotně zainteresován.

35. K zainteresovanosti na výsledcích a participaci na vymáhání uložených pokut a bodu 38 a 39 citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu městský úřad odkázal na uvedené a na to, že pronajímatel již nadále nezajišťuje pro nájemce vymáhání.
36. K možnosti soukromého subjektu ovlivnit nastavení parametrů měření, kterou spatřoval v předcházejícím případě žalovaný v odst. 4 článku VI smlouvy, podle kterého v případě hypotetické nečinnosti města měl soukromý subjekt „volné ruce“ při nastavení parametrů měření, jako např. nastavení mezní hodnoty rychlosti projíždějícího vozidla, při jejímž překročení zařízení pořídí záznam, městský úřad i s odkazem na bod 40 citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu uvedl, že právní stav se změnil uzavřením dodatků ke smlouvě. Předmětný článek VI bod 4 smlouvy byl zrušen. Vlastník měřicího zařízení (soukromý subjekt) tak již nemá (v negativním smyslu) vliv na nastavení zařízení a parametrů měření. Nastavení těchto parametrů provádí výlučně nájemce, a to výlučně prostřednictvím městské policie, ačkoliv instalaci měřicího zařízení nepochybně provedl pronajímatel (v minulosti), což výslovně připouští Nejvyšší správní soud v bodě 38 citovaného rozsudku.
37. Z uvedeného je zjevné, že v souladu s § 79a zákona o silničním provozu provádí měření městská policie. S měřením rychlosti a umístěním zařízení na jeho měření vyslovil souhlas i vlastník komunikace souhlasem ze dne 14. 7. 2014. Součinnost Policie ČR je doložena schválením míst pro kontrolní měření. Samotné měření je prováděno automatizovaným technickým prostředkem UnicamSPEED, přičemž jeho garantovaná přesnost odpovídající zákonným nárokům je dána ověřovacím listem Českého metrologického institutu.
38. **Rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 8. 2017** byla shledána námitka, že třetí subjekt je hmotně zainteresován na výsledcích měření a průběhu přestupkového řízení jako nedůvodná. Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 185/2014-27, ve kterém Nejvyšší správní soud připustil, aby instalaci a nastavení měřicích zařízení prováděl externí subjekt, kdy jisté technické úkony nelze obecně požadovat po strážnících městské policie, avšak nikoliv v případě, kdy tento konkrétní subjekt je současně hmotně zainteresován na výsledcích měření a průběhu přestupkového řízení, na danou věc nedopadá.
39. V dřívějších rozhodnutích žalovaný zpochybňoval zákonnost získání důkazu měření rychlosti vozidel, kdy bylo možno pochybovat o míře participace soukromého subjektu na projednávání správních deliktů. V nyní projednávané věci, kdy měření rychlosti proběhlo po uzavření dodatku č. 2 předmětné smlouvy, tj. po 25. 2. 2016, dospěl žalovaný i s přihlédnutím ke zjevně odlišné, důkladné a obsáhle přesné argumentaci městského úřadu k názoru, že existence žalobcem uváděných pochybností o zainteresovanosti soukromého subjektu na výsledcích měření a průběhu přestupkového řízení byla vyvrácena, resp. tyto pochybnosti již eliminovány.
40. Zprvu by se dalo věřit, že částka 65 Kč mohla být paušalizovaná do měsíčního nájemného měřicího zařízení. Ale již několikaletá praxe městského úřadu ukázala, že je v současné době úhrada stanovené částky 65 Kč v režimu za každý zaznamenaný a předaný přestupek pro městský úřad výhodnější, neboť značně klesl počet přestupků zaznamenaných prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy. Tedy pokud by byla částka stanovena paušálně dle prvních měsíců používání měřicího zařízení, byla by v současnosti vyšší než částka uhrazená dle skutečně zaznamenaných přestupků, což by bylo pro městský úřad nevýhodné.

41. Nyní probíhá za zjištěného skutkového a právního stavu zaznamenávání přestupků prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy v souladu se zákonem, což je v dostatečném rozsahu městským úřadem v rozhodnutích odůvodňováno.
42. Žalovaný poukázal na § 125f odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu. Ze spisového materiálu žalovaný vyvodil, že je zřejmé bez jakýchkoliv pochybností, že se žalobce dopustil správního deliktu dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel předmětného vozidla v rozporu s § 10 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, konkrétním jednáním popsáním výše. V měřeném úseku byla vozidlu prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích naměřena rychlost 65 km/h, po odečtu možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h to bylo 62 km/h. Žalovaný odkázal na § 125f odst. 4 a § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu a uvedl, že podmínky k postupu podle těchto ustanovení byly dány, protože se jednalo o porušení povinnosti řidiče, které nebylo možno postihnout v blokovém řízení. Nedošlo rovněž k nepochybnému ustanovení řidiče vozidla. Městský úřad vedl nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, který však nebyl na výzvu žalobcem sdělen. Žalobce pouze uvedl, že přesně ví, kdo vozidlo řídil, a že je připraven sdělit jména všech osob, kterým vozidlo svěřuje, a která mu podepsala čestná prohlášení o poučení ze strany provozovatele o jejich povinnostech řidiče. V průběhu řízení však konkrétní osobu městskému úřadu žalobce nesdělil. Tím přešla odpovědnost na něj jakožto na provozovatele vozidla a byl uznán odpovědným ze správního deliktu, kde je odpovědnost dána za protiprávní stav (odpovědnost za výsledek, jehož předpokladem není zavinění).
43. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
44. Podle § 79a zákona o silničním provozu *za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií.*
45. V posuzovaném případě není sporu o tom, že měření rychlosti vozidel prováděla městská policie, a to na místech určených policií a v součinnosti s Policií ČR. Dohled na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích prováděla městská policie v souladu s § 2 písm. d) zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění účinném do 31. 12. 2017.
46. Výkon veřejné správy tak prováděl oprávněný subjekt a nedošlo k přenosu výkonu veřejné správy smluvně na subjekt, který není oprávněn k tomuto výkonu na základě zákona či zákonného zmocnění.
47. Spornou otázkou v souzené věci bylo, zda soukromý subjekt poskytující formou nájmu měřicí zařízení na přestupkovém řízení ve skutečnosti, podle obsahu příslušné smlouvy participuje anebo pouze poskytl technické prostředky nezbytné pro provedení měření rychlosti vozidel.
48. V posuzovaném případě podle předmětné smlouvy ve znění dodatku č. 1 a 2 město, resp. městská policie jako jediná má rychloměr pod dohledem, spouští zařízení, tj. provádí vlastní měření, městská policie vybrala místa pro měření (shodně také čl. V bod 1), nastavuje rychlostní limity a k tomu je vybavena příslušnými nástroji, které zajišťují, že

mezni hodnoty je oprávněna nastavit pouze městská policie prostřednictvím osob z řad městské policie, a to bez spolupůsobení pronajímatele, který k tomu není oprávněn a nemá k tomu technické prostředky (čl. III odst. 2 smlouvy). Pronajímatel pouze provádí údržbu a opravy k zajištění funkčnosti (čl. III odst. 2). Umístění stacionárních rychloměrů je v rukou městské policie (čl. III odst. 2 smlouvy). Podle čl. V bodů 1 a 4 městská policie nastavuje parametry pro měření, a to kdykoli, samostatně, bez účasti pronajímatele, svými technickými prostředky.

49. V obdobné věci Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 12. 2014, č. j. 9 As 185/2014-27, vyslovil právní názor, že pro zákonnost měření je stěžejní, že veškerou instalaci, údržbu a servis stacionárních radarů, včetně jejich nastavení, má na starosti pronajímatel, tedy subjekt, který je hmotně zainteresován na postihu řidičů za spáchané přestupky a jeho obchodním zájmem je, aby bylo na pokutách za přestupky vybráno co nejvíce peněz. V odkazovaném případě právě tento soukromý subjekt nastavoval a instaloval zařízení, která měla sloužit k prokázání přestupků, za které jsou pokuty ukládány.
50. V posuzovaném případě však provádí nastavení měření a zásahy do tohoto nastavení pouze nájemce (sám nebo jím zřízená městská policie) a pronajímatel nemá možnost podle smlouvy do nastavení zasáhnout právně ani technicky.
51. Soud proto dospěl k názoru, že po nabytí účinnosti dodatku č. 2 smlouvy nejde o shodnou právní situaci, jako je situace popsána Nejvyšším správním soudem ve věci sp. zn. 9 As 185/2014. Pronajímatel v souzené věci nemá vliv na výši a množství zaznamenaných přestupků a vybraných pokut, nemůže podle obsahu smlouvy ve znění dodatků č. 1 a 2 nijak toto množství a výše ovlivnit a jeho zisk se neodvíjí z úkonů, které jsou v jeho moci. Jinými slovy, kromě smluvního nájemného, stanoveného zčásti pevnou částkou a zčásti částkou 65 Kč za zaznamenaný přestupek, žádné příjmy ani výhody pronajímateli ze zaznamenaných přestupků neplynou. Pronajímatel nemá možnost ovlivnit skutečnost, kolik řidičů se dopustí přestupku, jací jsou to řidiči a jakého přestupku či deliktu se dopustí a jaké jsou následně ukládány pokuty a jak jsou vymáhány. Pronajímatel podle obsahu smlouvy nemá fakticky přístup k nastavení rychloměrů.
52. Nelze rovněž odhlédnout od způsobu stanovení nájemného. Podle čl. VIII odst. 3 smlouvy ve znění dodatku č. 2 náleží pronajímateli za každý zaznamenaný přestupek 65 Kč. Na zaznamenání přestupku však nemá pronajímatel žádný vliv, jak bylo vysvětleno výše. Tak lze stěží hovořit o participaci a hmotném zainteresování na výsledcích měření ve smyslu právního názoru podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 185/2014-27. V tam posuzovaném případě nastavení prováděl zaměstnanec pronajímatele rychloměru, kterým byl soukromý subjekt a který neměl zákonné oprávnění takto činit. V souzené věci se pronajímatel nijak nepodílel na řízení o přestupku či správním deliktu, ani tomuto řízení neposkytoval žádnou přímou podporu.
53. Soud se v daném případě ztotožnil s argumentací správních orgánů prvního a druhého stupně v napadených rozhodnutích. Měření bylo provedeno zákonným způsobem, v souladu s § 79a zákona o silničním provozu; opak nebyl tvrzen, ani prokázán.
54. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední

činnosti nevznikly, resp. ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, protože se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 28. února 2018

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně